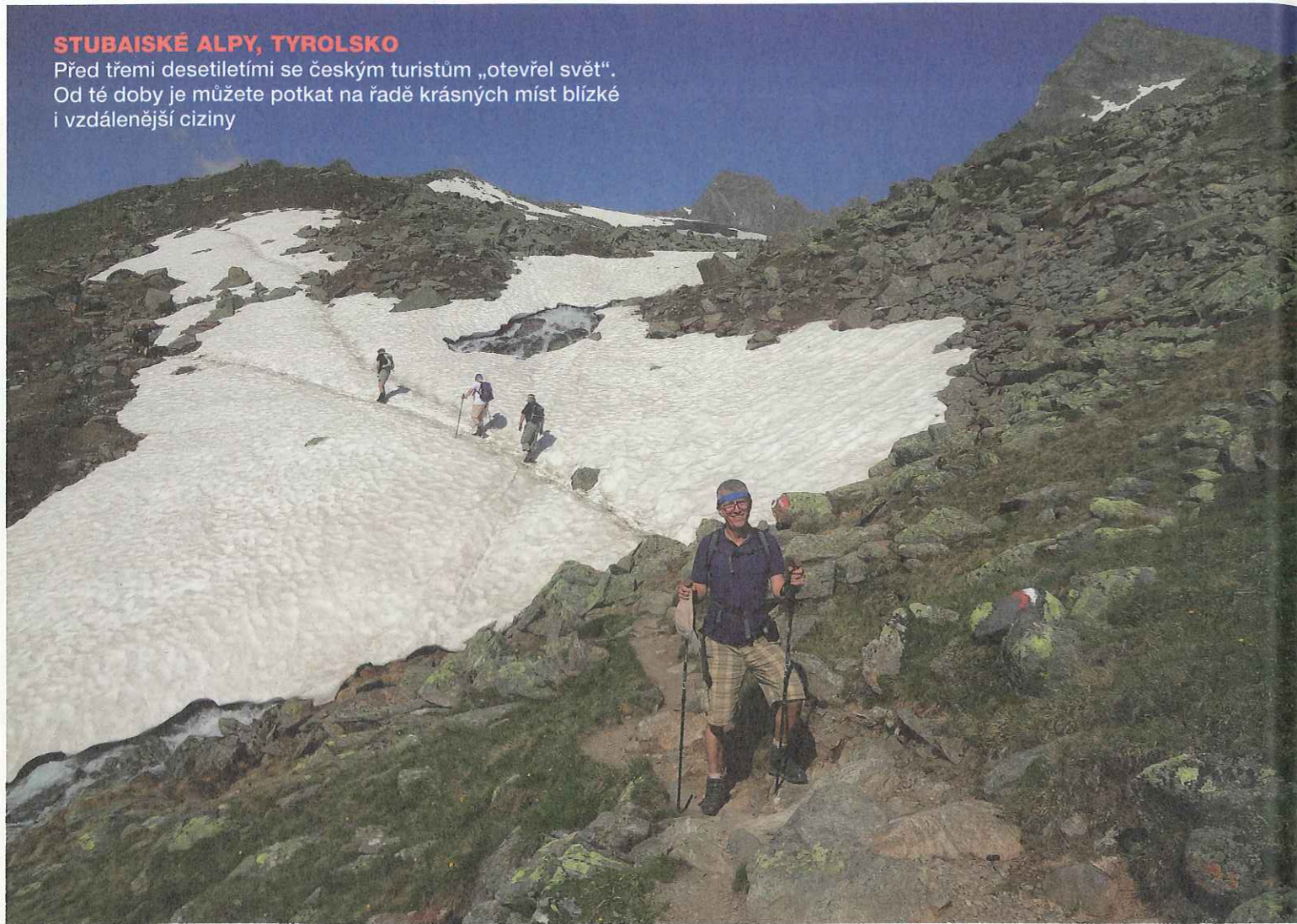

STUBAISKÉ ALPY, TYROLSKO

Před třemi desetiletími se českým turistům „otevřel svět“. Od té doby je můžete potkat na řadě krásných míst blízce i vzdálenější ciziny

nout, protože klub má 14 horských chat na krásných místech, ale nemá dostatek finančních prostředků k jejich renovaci a údržbě. Proto jsme letos vyhlásili dvě veřejné sbírky. Jednu na Jiráskovu chatu na Dobrošově, která byla postavena podle návrhu slavného architekta Dušana Jurkoviče a přespříští rok oslaví 100 let od svého postavení. Máme k dispozici projekt, který by měl chatě vrátit původní podobu, ale jeho realizace vyjde na 10 milionů. Takové peníze samozřejmě nemáme. Ale doufáme, že se nám podaří s pomocí dobrých lidí nějaké prostředky na rekonstrukci vybrat. Chata je památkově chráněná, tak zkusíme získat dotaci od ministerstva kultury, pomoc nám také přislíbilo město Náchod a pivovar Primátor, tak uvidíme, zda se dobrá věc povede. Druhou sbírku jsme vyhlásili na turistickou chatu Prachov u vchodu do Prachovských skal. Je zasažena dřevomorkou, bojuje s nedostatkem vody a potřebuje kotelnu, nový elektrický rozvaděč

„Po církevních restitucích přibily ohromné plochy lesů ve vlastnictví církví, se kterými musíme jednat, aby nám tam turistické značení nechaly. I soukromí zemědělci nám mnohdy cestu přes louku ohradí a opatří třeba nápisem „Ve stádu je plemenný býk!““

a jímkou na dešťovou vodu. Všechno jsou to náklady v milionech.

› Projevuje se i na turistice úspěchanost naší doby? Nejsou lidé líní na dlouhé výlety?

To máte pravdu. Dálkové pochody (50 kilometrů a více) už nejsou tolik atraktivní. Spíše se lidé začínají orientovat na kratší vzdálenosti kolem 15 až 20 kilometrů. Na druhou stranu si ale myslím, že spousta lidí pochopila, že být stále na příjmu všech zpráv ze sociálních sítí, z internetu, z novin a televize je také někdy na škodu. Myslím si, že čím dál víc začínají chápat, že procházka po lese, kde slyšíte zpěv ptáků, šumění větru ve větvích či zurčení potůčku, je pro vaši psychiku velkým balzámem. Prostě člověk městský utíká do přírody a my z toho máme samozřejmě radost.

Sledujeme také, že hodně lidí začíná chodit na dlouhé treky, které se počítají ve stovkách kilometrů a kde chtějí být sami se sebou. Svatojanská pouť do Santiaga de Compo-

stela je dostatečně známá i u nás – její dvě trasy vedou přes naše území. KČT také loni vyznačoval poutní cestu mezi Řípem a Blaníkem tabulkami, na nichž jsou pomocí QR kódu popsána jednotlivá zastavení. Pomáháme organizátorům s vyznačením poutní cesty z Tetína do Mělníka k výročí 1100 let od úmrtí svaté Ludmily. A takhle bych mohl pokračovat.

› Co je v současnosti největší radost českých turistů, a co největším problémem?

Největší radostí je asi sice mírný, ale vytrvalý nárůst členské základny, který už jsem zmínil, a snižování našeho věkového průměru. Radost nám také dělá mládež, která jezdí na tábory k nám i do zahraničí. Oblíbené jsou zimní i letní turistické srazy jak u nás, tak v Rakousku či na Slovensku.

Největším problémem je asi náš majetek, tedy chaty, o kterých jsem mluvil. Nemáme na ně dost peněz, a to nás trápí. Často jsou postavené

na krásných, turisticky zajímavých místech, ale tam mnohdy čelí vysoké nadmořské výšce, větru, dešti i sněhu, a stále je na nich třeba něco opravovat, natírat a vyměňovat. Chtěli bychom, aby dál sloužily veřejnosti, ale je to stále náročnější. Dalším problémem je, že pokud by všichni soukromí vlastníci přistupovali k turistickému značení tak, že ho na svém pozemku nechťejí, už by pomalu nebylo kudy chodit. Po církevních restitucích přibily ohromné plochy lesů ve vlastnictví církví, se kterými musíme jednat, aby nám tam turistické značení nechaly. I soukromí zemědělci nám mnohdy cestu přes louku ohradí a opatří třeba nápisem „Ve stádu je plemenný býk!“. Nejednou se stalo, že turistické značky byly přemalovány a naše směrovky demonstrovány. Jednalo se o průchod přes oboru, která patří jednomu velkému knížecímu rodu. Naše značky tam byly dřív než obora, a stavební povolení na její rozšíření bylo vydáno s podmínkou, že turistická cesta

i značky budou zachovány, ale toto opatření vydrželo rok.

› Jak se daří přeshraniční turistice a spolupráci s turistickými spolky sousedních zemí?

KČT je členem tří velkých turistických asociací. O Asociaci evropských turistických klubů už jsem se zmiňoval, pak jsme členem IVV (Internationaler Volkssportverband), což je mezinárodní organizace, která je u nás velmi populární. Hodně pořadatelů zde organizuje pochody, jež splňují podmínky IVV, takže na nich také můžete nasbírat diplomy, odznaky, razítka a nášivky. Další velmi populární a tradiční pochod Jede Kudrna okolo Brna je pod IML – světovou organizací vícedenních dálkových pochodů. Někteří členové KČT se zúčastňují dálkových pochodů po celém světě, například v Japonsku, USA, Číně, Nizozemsku, Rakousku a Německu. Když splníte určitá pravidla (počet míst a počet kilometrů), můžete se stát Mezinárodním Mistrem Chod-

cem, jako třeba naše členka Marta Votavová. Navíc se setkáváme v rámci takzvané V4 s našimi sousedy z Maďarska, Slovenska a Polska. Turistické odbory v Jihočeském, Karlovarském či Libereckém kraji také mají navázanou přeshraniční spolupráci s turistickými kluby ze sousedních zemí, pravidelně se navštěvují a zúčastňují společných akcí.

› Jaké turistické cíle jsou vašemu srdci nejbližší?

Chodím nejraději tam, kde nepotkám moc lidí. Společně s mou ženou Dášou si vezmeme na záda batohy a jdeme. Takhle jsme byli v Bílých Karpatech, Rychlebských horách, Jestřebích horách, v okolí Aše, Doupovských horách či ve Vsetínských vrších. Ale srub máme na Sázavě, kousek od Posázavské stezky, tam to mám také moc rád. Moje maminka má zase chatu ve Voznici, pod Brdskými Hřebeny, tam je to na procházky či na houby také skvělé... ■

STUBAISKÉ ALPY

Petr Hrubec premiérově zdolává ferratu ve Stubaiských Alpách – dole chata Franz Senn Hütte v nadmořské výšce 2147 metrů